तिरुप्पावै-श्लोकाः

SRI ANDAL'S THIRUPPAVAI

IN

SANSKRIT SLOKAS

BY

S. N. Srirama Desikan, Siromani

WITH A FOREWORD BY

Dr. B. Ramakrishna Rao,

(Governor of Uttar Pradesh, Lucknow)

 1961 [PRICE : 30 nP.

FOREWORD

BY

Dr. B. Ramakrishna Rao,
(Governor of Uttar Pradesh)

I am exceedingly happy to introduce this translation into Sanskrit of the exquisite poem "Thiruppavai" by Sri S.N. Srirama Desikachari of Madras. "Thiruppavai" is a famous devotional poem composed by Andal, otherwise known as Godadevi, who was the foster-daughter of Shri Vishnuchittar or Perialwar, who is one of the famous twelve Shrivaishnava Saints called Alwars in the South. The Alwars and the Nayanmars have been famous Vaishnavaite and Shaivite saints in the South who were responsible for propagating the *bhakti* cult, which has made the people intensely devotional in their lives. The large number of temples in the South and the millions of people who are devoted to worship in the temples, their maintenance, construction, improvement etc., is an eloquent testimony to the background of the *bhakti* cult, which is popular throughout India, but particularly so in the South.

Andal is supposed to have been found by her foster-father in a Tulasi-garden which he had reared for making *malas* for the worship of Vatapatra-Shayi, the Deity at Sri Villiputtur near Tenkasi. Shri Vishnuchittar brought up Andal like his own daughter, and reared in that devotional atmosphere, she grew up into beautiful womanhood coupled with a sense of devotion, which only reminds us of the great woman-saint of Rajasthan, Mirabai. Vishnuchittar used to offer tulasi and flower garlands to the Deity every evening for worship. Young Andal used to adorn herself with the flower garlands daily before they were taken to the temple for offering without the knowledge of her father. She used to put them on and delight herself by looking into the glass and admiring her own beauty. She was once detected by her father with the garlands on her and looking into the glass. Vishnuchittar was naturally upset and did not take those garlands for offering. The Lord Vatapatrashayi appeared in the dream of Vishnuchittar that night and was cross with him that flower garlands were not offered to Him as usual. Vishnuchittar with folded hands excused himself by pointing out that they were not offered because they had been polluted by being worn by his

daughter. The reply of the Lord was that it was that very garland which he loved and that if only garlands worn by Andal were offered he would accept them and not otherwise. This miraculous dream resulted in the recognition by Vishnu-chittar of Andal's greatness as a devotee and saintliness. It is believed that ultimately Andal who insisted on getting married only to the Lord Himself, became identified with Ranganatha, the Deity at Srirangam. The temples of Shri Vatapatra-shayi and Andal are situated in Sri Villi puttur and the custom of sending flower garlands worn by Andal to the Deity of Vatapatrashayi temple still continues to this day. This legend is one of the many which are characteristic of the bhakti cult and the particular form of *upasaṇa* which is followed by devotees belonging to the Shrivaishnava Sampradaya of Sri Ramanuja.

This book "Thiruppavai" is a collection of thirty devotional songs said to have been composed by Andal. The songs celebrate the festival of Dhanurmasa, which is held every year in the month of Margashirsha, which has been declared by Shri Krishna to be a favourite with him in the Geetha. *Masanam Margashirashosmi* is what Shri Krishna says and this month is devoted to early

rising and worship of the Lord in a form which is peculiar to Shrivaishnavas. Men and women, particularly women, are anxious to rise very early, have their ablutions and bath and engage themselves in a vrata which seems to have been performed by the Gopis in order to win the affection of Lord Krishna. In this poem which is recited one on every day during this month by Shrivaishnava devotees, Andal exhorts the Gopis and other women to rise early, do their duties and join in the worship of the Lord and win His affection. The poems are exquisite in their sweet Tamil and can compare with the best of devotional songs in any literature. The homely sentiments expressed in the *Pashurams* or stanzas and the beautiful language in which they are expressed constitute a true representation of what is called *anuragabhakti* or devotion in the relationship of divine love.

This lovely poem has been translated into Telugu and English and probably into other languages. An attempt has been made by Sriramadesikachari to clothe it in simple Sanskrit, which is very faithful to the original Tamil composition. The author is a well-known Sanskrit Pandit, who has been serving the cause of Sanskrit

earning for some years. He is a fluent speaker in Sanskrit and has to his credit some compositions both in Telugu which is his mother--tongue and also in Sanskrit. He has translated many Sanskrit dramas like Mudrarakshasam, Avimarakam, Malathi-Madhavam etc., into Tamil. He has also published many articles in Tamil on Sanskrit writers and Sanskrit literature. As the Secretary of the South Indian Sanskrit Pandits Association for six years. he conducted many conferences and public meetings and organized free Sanskrit classes for its propagation. I am glad that "Thiruppavai" has been translated by him into Sanskrit. I gladly introduce this beautiful poem to readers outside Tamilnad and I do hope that it will rouse interest among lovers of Sanskrit in other languages of the South like Tamil, which has an inexhaustible store of great literature.

Governor's Camp,
UTTAR PRADESH
April 24, 1961.

B. Ramakrishna Rao.

Sri V.V. G I R I,
(Governor of Kerala)

Kerala Governor's Camp,
MADRAS,
19th April, 1961.

I am very happy to receive a presentation of the Sanskrit version of the poems written by Andal (Tiruppavai) and these thirty poems are a very valuable contribution to Tamil Literature. Shri Sreerama Desikan's rendering of these poems into Sanskrit will help the whole of India to know the significance and the spirit underlying these poems and he has done a distinct service to that great Andal in getting these circulated throughout India in Sanskrit. Sri Sreerama-Desikan is a Sanskrit scholar of very great eminence and he is a Nyaya Siromani of the Madras University. He is a gentleman of character, integrity, ability and knowledge. I wish him every success in his trying to render his humble service to the country.

V.V. Giri.

Sri M. PATANJALI SASTRI,
Chairman,
Central Sanskrit Board.

Krishna Vihar,
Luz, Mylapore,
Madras, May 23, 1961.

The rendering in Sanskrit verse of the inspired outpourings of Sri Andal in the celebrated Tamil lyric "Tiruppavai" is a venturesome undertaking, but Pandit Srirama Desikan has carried it through with notable success.

Using the Sragdhara and Sardoola Vikriditam metres, the longest known to Sanskrit prosody, the Pandit has been able to compress each *pasuram* of the poem within the framework of a single *sloka*, but not without squeezing out in the process some of the ideas here and there in the poem (e. g. *pasurams* 28 and 29). Such instances are, however, few, and, on the whole, the stanzas written in elegant and flowing Sanskrit keep commendably close to the original.

The Avatarika (also in verse) gives a brief account of Sri Andal and her *manobhava* in composing the poem.

I congratulate the Pandit on his fine performance.

M. PATANJALI SASTRI.

Tarkarnava Pandita Ratna
Sri Uttamur
T. Viraraghavacharya,
(Holder of the President's Award in Sanskrit)

25, Nathamuni Street,
T. Nagar,
MADRAS-17.

I have gone through Pandit Sri Rama Desikan's Sanskrit Tiruppavai verses. The well-known Tamil Divya Prabandha named Tiruppavai by the Great Andal Devi has been rendered into Sanskrit by Sri Rama Desikan, who has studied under me the whole Nyaya Siromani Course when I was the Senior Nyaya Professor in the Tirupati Venkateswara Sanskrit College. He passed his Nyaya Siromani Examination in 1942. He has diligently studied the Nyya Sastra for four years and got some awards during his studentship. He possesses the teaching capacity in Nyaya and other subjects like Sahitya. He has studied Vedanta and written some articles in Sanskrit and Tamil. He has translated into Tamil some Sanskrit works also. His ability to speak fluently and to write verses in Sanskrit will be appreciated by every Sanskrit lover. THIS SANSKRIT TRANSLATION OF THE TIRUPPAVAI PRABANDHA will clearly show his profound knowledge in Sahitya. His knowledge in Nyaya Sastra, his character, and his endeavour to study the Nyaya works critically, and to analyse the facts stated in them are to be appreciated. He deserves all encouragement.

T. Viraraghavacharya.

PREFACE

TIRUPPAVAI which consists of 30 songs is a small lyric, an expression of intense love for the Lord, by Sri Andal, one of the ten Vaishnavite saints of South India. Though it has been translated into English, the need for a translation in Sanskrit, the language of the philosophy and religion of India, was felt very much, since such translation will make the non-Tamil knowing people understand the exquisite sweetness of the lyric and derive pleasure and profit by a daily chanting of it as the Tamil-knowing Sri Vaishnavas do. This versified translation of Tiruppavai first appeared in 1942, in a monthly Journal called "Desika Sri Sukti Samrakshani" published in Madras, together with an introduction in sixteen Sanskrit verses containing a short account of the origin of Tiruppavai and the life of Sri Andal.

The merit of this small work is borne out by the foreword and introductions by such eminent persons as Dr. B. Ramakrishna Rao-who is a poet himself both in Sanskrit and Telugu, who has translated Sri Jagannatha Pandita's five laharis in Telugu poems, who is a Navabhasha Pandita and who has dived deep in the Visishtadvaita

rature—, Sri V. V. Giri—a born-leader, whose
d and heart are noted for clarity and com-
sion-, Sri M.Patanjali Sastriar—a great scholar
Sanskrit, the President of the Central Sanskrit
rd, and retired Chief Justice of the Supreme
rt of India-, and Tarkarnava Pandita Ratna
Uttamur T. Viraraghavacharya whose pro-
ıd scholarship in the Sastras has been re-
nised by the Central Government through the
sidential award in 1959, and under whom I
died the Nyaya Sastras.

I expresss my sincere thanks to all of them.
iall certainly deem my labour of love fully
ompensed if the large circle of people for whose
efit this lyric has been prepared, read it and
bibe the spirit of Sri Andal.

Burkit Road,
Nagar, Madras. S.N. SRIRAMADESIKAN.
29-5-61.

श्रीरस्तु

श्रीनिवासपरब्रह्मणे नमः

श्रीगोदादेवीविरचित

तिरुप्पावै—पद्यानां संस्कृतश्लोकाः

अवतारिका

१. वैकुण्ठे रमया साकं कदाचिज्जगतीपतिः ।
संसारसागरे मग्नान् जनान् स्मृत्वा व्यचिन्तयत् ॥

२. अहो मोहवशादेते सागरान्तर्निमज्जिताः ।
यया कयाऽपि विधयाप्युद्धरिष्यामि तान् ध्रुवम् ॥

३. एवं सञ्चिन्त्य भगवान् वैष्णवाग्रेसरान् बहून् ।
ससर्ज नौसमानांस्तान् आल्वार्-शब्दाभिधान् गुरून् ॥

४. एतेष्वन्यतमः सत्त्वशीलाद्यैस्समलङ्कृतः ।
विष्णुचित्ताभिधो विष्णुकुलदीप इवोत्थितः ॥

५. आसीद्भगवतो धन्विपुरेशस्य पदाम्बुजे ।
कुर्वन् हि तुलसीपत्रमञ्जर्याद्यैः समर्चनाम् ॥

६. तुलसीभूमिखननवेळायां पेटिकागता ।
एकदा बालिका लब्धा विष्णुभक्तशिखामणेः ॥

७. दिने दिने स्वच्छपक्षकलेव शशिनः शुभा ।
वबृधे यौवनं चापि तस्याः प्रादुरभूद्वयः ॥

८. सर्वदा भगवन्तं तं रङ्गनाथाह्वयं प्रभुम् ।
स्वस्य भर्तारमाचिन्त्य तद्धयग्रा समभूत्सदा ॥

९. अनावृष्टिरभूद् बृन्दावने कृष्णापचारतः ।
पूर्वमेतत् समालोच्य कर्तुं कात्यायनीव्रतम् ॥

१०. ऐहन्त हन्त ता गोप्यः साध्यं त्रिंशद्दिनैः शुभम् ।
प्रार्थयन्ते स्म तं कृष्णं व्रतोपकरणं प्रति ॥

११. अङ्गीकृत्य तदीयां तां प्रार्थनां सफलां व्यधात् ।
कृष्णः कमलपत्राक्षो भक्तानामभयप्रदः ॥

१२. ततस्ताः सङ्गताः स्वासु नियमं पर्यकल्पयन् ।
या पूर्वं प्रतरुत्तिष्ठेत् प्रबोधयतु सापराः ॥

१३. इत्थं विधाय नियमं तथैव प्रातरुत्थिताः ।
यमुनायां सुखं स्नात्वा चक्रिरे व्रतमुत्तमम् ॥

१४. पूर्णिमायां मार्गशीर्षमासि पुण्यदिने शुभे ।
आख्यायिकामिमां कृत्स्नां स्मरन्ती मनसा सती ॥

१५. गोपिकाभिः कृतं सर्वं कार्यजातं त्वमन्यत ।
स्वेनैव क्रियमाणं सा गोदा सर्वाङ्गसुन्दरी ॥

१६. मत्वा तथैव सा गोदा प्रोवाचेमां कथां स्मृताम् ।
त्रिंशता रसपूर्णाभिः दिव्यैर्द्रमिडसूक्तिभिः ॥

तिरुप्पावै – श्लोकाः

या स्वयं भट्टनाथस्य सीतेव मिथिलेशितुः ।
लब्धाऽभिवर्धिता चैव तां गोदां स्मर हे मनः ॥

गोपिकास्वन्यतमा उषस्युत्थाय व्रतानुष्ठानकालं वर्णयन्ती अन्याः प्रबोधयति "மார்கழித் திங்கள்" इति ।

१. मासोऽयं मार्गशीर्षो दिनमपि सुदिनं चन्द्रसंपूरितत्वात्
तस्मादुत्थाय गोप्यः शुभतरवपुषः स्नातुकामाः प्रयात ।
यः सर्वान् शत्रुवर्गान् तृणमिव मनुते तस्य गोपस्य पुत्रः
कृष्णः पद्मायताक्षो दिशति च करणान्यस्मदभ्यर्थितानि ॥

व्रतापेक्षितनियमानाह काचित् गोपिका "வையத்து வாழ்வீர்காள்!" इति ।

२. हे भूलोकमवाप्य नः शृणुत सद्गोप्यो लसन्त्यो भृशं
वाक्यं मङ्गलदायकं व्रतपरं तत्रोपयुक्तान् विधीन् ।
नास्माभिर्विमुखीभिरर्थिनिवहे भाव्यं प्रसूनाञ्जने
धार्यं नैव कुपुस्तकादिपठनं त्याज्यं ह्यकृत्यं तथा ॥

व्रतानुष्ठानस्य फलं ब्रूते "ஓங்கி உலகளந்த" इति ।

३. पादाक्रान्तसमस्तलोकविभवं स्तुत्वा प्रभुं श्रीधरं
स्नानं चेत् क्रियते व्रताय सकलो लोको विबाधो भृशम् ।
गावोऽभीष्टपयःप्रदाः किल मही सस्यैः समृद्धा भवेत्
देवो वर्षति मासि मासि च जनाः नित्यश्रियं प्राप्नुयुः ॥

गोप्यः वर्षकर्तारं पर्जन्यदेवं प्रार्थयन्ते "ஆழி மழைக் கண்ணா" इति ।

४. हे पर्जन्य समुद्रमेत्य सलिलं पीत्वा समृद्धं ततो
भूत्वा नीलतनुर्यथादिपुरुषः श्रीचक्रपाणेः करे
शङ्खध्मानसमानगर्जनयुतस्त्वं वर्ष वारां त्रयं
स्नात्वा तत्र समाप्य सुव्रतमिदं तुष्टा भवामो वयम् ॥

भगवन्नामस्मरणस्य दुरितनिवर्तकत्वमाह "மாயனை மன்னு" इति ।

५. यं मायाविनमामनन्ति विबुधाः यं माथुरं जानते
यं प्राहुर्यमुनाविहारकुशलं दामोदरं केशवम् ।
तं देवं मनसा स्मरेम वचसा सङ्कीर्तयामो यदि
ह्यग्नौ तूलमिवाखिलं कृतमघं नश्येद्भविष्यच्च नः ॥

काचित् गोपिका अपरामुद्बोधयति "புள்ளும் சிலம்பின காண்" इति ।

६. बाले त्वं न शृणोषि किं खगरुतान्याह्वानशङ्खध्वनिः
नैव श्रोत्रपथं गतोऽस्ति गरुडाधीशालयात् जागृहि ।
ध्यानावस्थिततद्गतेन मनसा सङ्कीर्तयद्भिर्हरिं
शब्दानुच्चरितान् महाजनगणैः श्रुत्वापि नोद्बुध्यसे ॥

अन्यां काञ्चित् उत्थापयति "கீசு கீசு" इति ।

७. भ्रान्ते ! खञ्जनसङ्घजातनिनदान् त्वं कीचुकीचीत्यमून्
गोप्यः सुन्दरकेशपाशभरिता माङ्गल्यमालावृताः ।
यन्मथ्नन्ति दधीह तेन जनितान् शब्दांश्च यत्केशवं
ब्रूमस्तद्भवती न किं निशमयत्युत्तिष्ठ बाले शुभे ॥

एका अपरां प्रबोधयति "கீழ்வானம்" इति ।

८. दृष्ट्वा प्राच्यां प्रकाशं तदनु यदुवरैर्मुच्यमाना महिष्यः
धावन्त्येकत्र तुष्टाः तृणचरणधिया नैव वर्तामहेऽत्र ।
इत्येवं बद्धकोपाः ज्वलदनलसमाः स्थापयित्वैव गोपीः
प्राप्ताः स्मस्त्वां हि नेतुं बकमुखशमनं कृष्णमुच्चैःस्तुवन्त्यः ॥

गोपिकास्वन्यतमा अपरां गोपिकां उद्बोधयति "தூமணி மாடத்து" इति ।

९. पर्यङ्के बहुरत्नदीपभरिते धूपैस्तथा व्यापृते
निद्रासि ह्यबले कवाटयुगलं त्वं क्षिप्रमुद्घाटय ।
मूका किं बधिरालसा तव सुता स्वापाभिचारं गता
किं वा कीर्तय मायिनं हरिमिमं क्षिप्रं त्वमुत्थापय ॥

गोपिकामेकां अपरा प्रबोधयति "நோற்றுச் சுவர்க்கம்" इति ।

१०. अस्माकं पटहप्रदेन तुलसीगुच्छमौलिना शार्ङ्गिणा
ध्वस्तो रावणसोदरः स विजितो निद्रापरीक्षाविधौ ।
चिह्नं स्वीयपराजयस्य महतीं निद्रामदात् किं नु ते
येन त्वं स्वपिषीदृशं बहुविधं सम्बोध्यमाना मुहुः ॥

गाढनिद्रासुखमनुभवन्तीं अन्यां गोपीं उत्थापयति "கற்றுக் கறவை" इति ।

११. सम्पन्नस्य च शत्रुनाशनविधौ दीक्षाजुषः पुत्रिके
वल्मीकाग्रफणाधरप्रविलसन्मध्ये मयूरीनिभे ।
सख्यस्ते समुपागता जलधरच्छायं भजन्त्यो हरिं
नोत्तिष्ठस्यपि मूकभावसहिता किं मन्यसे निद्रया ॥

अन्यां काञ्चित् गोपिकां उत्थापयति "கனைத்திளம்" इति ।

१२. बद्धैर्वत्सपरायणैः सुमहिषीवृन्दैः पयः क्षारणा-
दासिक्ताङ्गण भूमिसद्गृहपतेः गोपेश्वरस्य स्वसः ।
गेहद्वारसमागतैः हिमजलासिक्तस्वशीर्षैः सखी-
वृन्दैः संस्तुतरावणारिविभवं श्रुत्वापि नोद्बुध्यसे ॥

एकां गोपिकां प्रबोधयति "புள்ளின் வாய்" इति ।

१३. विष्णुं घोरबकास्यदारकममुं रक्षःशिरश्छेदिनं
गायन्त्यः प्रतिपेदिरे व्रतभुवं सर्वाश्च गोपाङ्गनाः ।
शुक्रः प्रादुरभूद् बृहस्पतिरगादस्तं द्विजाश्चोत्थिताः
बाले त्वीदृशकाल एव शयिता स्नानं ह्यकृत्वा शुभे ॥

प्रभातलक्षणं वर्णयन्ती कांचिद्गोपिकामुद्बोधयति "உங்கள் புழக்கடை" इति ।

१४. गेहारामगवापिकाजलगतं रक्तोत्पलं पुष्पितं
भ्रान्ते संकुचिताऽभवत्कुमुदिनी ध्मायन्ति शङ्खं जनाः ।
श्वः प्रातः प्रथमोत्थिता 'ननु सखीरुद्बोधयिष्येऽह'मि-
त्युक्तिः किं तव नैव लज्जयति तत्प्रोत्थाय कृष्णं भज ॥

अपरां गोपिकामुत्थापयति "எல்லே இளங்கிளியே" इति ।

१५. अद्यापि स्वपिषीह बालशुकिसख्यद्य प्रबुद्धास्म्यहं
जानेऽहं तव वाक्यकौशलमहं यूयं तथा द्रक्ष्यथ ।
किं सर्वाः समुपागमन् ? ननु तथा संख्याय जानीहि तत्
त्वं तं मायिनमुग्रशत्रुशमनं कृष्णं सखायं स्मर ॥

एतावता सर्वाः गोपिकाः उद्बोध्य संप्रति नन्दगोपस्य गृहद्वार-
मागतवत्यः प्रथमं दौवारिकं याचन्ते "நாயகனாய் நின்ற" इति ।

१६. श्रीमद्गोपजनेशितुर्गृहपरित्रातस्तथोच्चध्वज-
प्रालम्बोज्ज्वलतोरणप्रगुणितद्वारस्थ दौवारिक ।
कृष्णः प्रागवदद् व्रतोपकरणं दास्यामि युष्मभ्यमि-
त्यासाः सेवितुमेव तं मणिमयं तस्मात्कवाटं नुद ॥

नन्दादीनुद्बोधयन्ति "அம்பரமே தண்ணீரே" इति ।

१७. स्वामिन् दानपरायण प्रभुवर प्रोत्तिष्ठ नन्दप्रभो
स्वामिन्युत्तमवंशजे शुभगुणे निद्रां यशोदे त्यज ।
व्याप्य व्योम पदत्रयेण तु जगन्मातः प्रबुध्यस्व हे
विष्णो त्वं बलभद्र कृष्णसहितश्चोत्तिष्ठ कृष्णप्रिय ॥

पुरुषकारभूतां नीलामुद्बोधयन्ति "உந்து மதகளிற்றன்" इति।

१८. नीले वासितचारुकेशनिचये हे नन्दगोपस्नुषे
कूजन्त्यत्र च कुक्कुटा अपि कुहूकण्ठा लतामण्टपे ।
अस्मत्कीर्तितकृष्णनामविभवं भक्त्या स्वयं शृण्वती
भूषाशिञ्जितमञ्जुपाणिकमलेनोद्घाटयस्वार्गलम् ॥

नीलादेवीं पुरस्कृत्य कृष्णपरमात्मानमुत्थापयन्ति "குத்து விளக்கெரிய" इति ।

१९. पर्यङ्के बहुदीपराजिलसिते कान्ताकुचाग्रस्थली-
विन्यस्तास्यभुजान्तराल भगवन् वाचं न दत्से हि नः ।
देवि त्वं न किलेच्छसि स्वशयनात्कान्तं कदाप्युत्थितं
त्वं चेत्क्षणविप्रयोगसहना तत्त्वं न तन्नो दया ॥

श्रियःपतिं कृष्णपरमात्मानं गोपिकाः प्रबोधयन्ति "முப்பத்து மூவர்" इति ।

२०. त्रिंशत्कोटिदिवौकसामपि पुरो गत्वा तदार्तिच्छिदा-
कारिन्नाश्रितवत्सलारिशमनोत्तिष्ठ स्वयं निर्मल ।
नीले विद्रुमरक्तवर्णवदने कुम्भस्तनि त्वं हि नः
कृष्णं चाप्यदपेक्षितं च करणं दत्वा व्रतं कारय ॥

कृष्णपरमात्मानं गोपिकाः प्रबोधयन्ति "ஏற்றக் கலங்கள்" इति ।

२१. आपूर्य प्रसृतान् घटान् बहुपयोधारा बहिर्मुञ्चतः
स्वामी धेनुगणस्य योऽतिमहतो गोपस्य तस्यात्मज ।
दीनास्त्यक्तपराक्रमारिसदृशाः त्वत्पादपद्मान्तिकं
प्राप्ताः स्मः श्रितपालनोद्यत जगद्दीप प्रबुध्यस्व भोः ॥

एतावता भगवन्तमुत्थाप्य संप्रति तत्कटाक्षान् प्रार्थयन्ते "*அங்கண் மா ஞாலத்து*" इति ।

२२. नष्टाहङ्कृतिशत्रुसंघवदिहागत्य स्थितानामुपर्य-
स्माकं न पतेयुरब्ज रुचयः किं ते कटाक्षाः शनैः ।
अक्षिभ्यामुदितार्कचन्द्रसदृशत्विड्भ्यां मनाक्चेद्भवा-
नस्मान् पश्यति नष्टपापनिचयाः स्याम प्रहृष्टा वयम् ॥

गोपाङ्गनाः कृष्णपरमात्मने स्वागमनं निवेदयन्ति "*மாரி மலை முழைஞ்சில்*" इति ।

२३. क्षोणीभृद्वरकन्दरोदरशयः सिंहः प्रबुद्धो यथा
दृष्ट्योग्रं परिधूय केसरचयं चाश्वद्गभीरां गतिम् ।
आगत्यैवमधिष्ठितः सुविहितं सिंहासनं यत्कृते
प्राप्ताः कार्यमिदं विचिन्त्य करुणामस्मासु सन्दर्शय ॥

भगवतः कृष्णस्य दृष्टिदोषपरिहाराय व्रजस्त्रियः मङ्गलानि प्रार्थयन्ते "*அன்று இவ்வுலகமளந்தாய்*" इति ।

२४. लङ्काधीशदशाननादिशमन त्वद्विक्रमो वर्धतां
वत्साख्यारिविनाशिनस्तव जगन्मातुः प्रथेतां पदे ।
तं गोवर्धनपर्वतं कृतवतश्छत्रं गुणास्ते जय-
न्त्वेतं त्वां शरणं गता वयमहो लब्धुं व्रतस्योचितम् ॥

वल्लव्यः स्वागमनकारणं कृष्णाय निवेदयन्ति "*ஒருத்தி மகனாய்*" इति ।

२५. कस्याश्चिज्जठराद्भवन्निशि तदैवासीः परस्याः सुतः
तस्यैवं परनाशिनो व्यरचयत् कंसोऽप्रियं ते बहु ।
तत्सर्वं त्वयि निष्फलत्वमगमत् तस्मिन् भवत्यर्थितां
प्राप्ताः स्मः पटहादिकं बहुविधं दत्वा व्रतं कारय ॥

गोपिकाः नन्दात्मजात् व्रतसाधनानि प्रार्थयन्ते "மாலே மணி வண்ணா" इति ।

२६. शङ्खान् शुक्लतमान् निनादभरितान् दीपान् बहून् सुन्दरान्
किञ्चात्यद्भुतनादवादिपटहान् वेदप्रवक्तॄन् जनान् ।
अत्युच्चध्वजमावितानमखिलं चान्यद्धरे श्रीपते
देहि त्वं वटपत्रतल्प जलदश्याम प्रभो सादरम् ॥

गोपस्त्रियः व्रतमनुष्ठाय तज्जनितं हर्षमाविष्कुर्वन्ति "கூடாரை வெல்லும் சீர்" इति ।

२७ हे शत्रुञ्जय गोपते प्रिय विभो स्तुत्वा वयं त्वां मुहुः
प्राप्येमान् पटहान् बहून् बहुमतिं लप्स्यामहे चोत्तमाम् ।
वस्त्राण्यङ्गदकर्णपत्रकटकान् धृत्वा ततः सङ्गताः
स्वाद्वन्नं घृतदुग्धपूरभरितं भोक्ष्यामहे च त्वया ॥

परिसमाप्तव्रता गोपिकाः भगवति अपराधक्षमां याचन्ते "கறவைகள் பின் சென்று" इति ।

२८. गोवृत्त्यैव हि जीवतामहरहः गोपालकानां कुले
येन प्रादुरभूस्त्वमेतदुचितं पुण्यं समृद्धं हि नः ।
अस्माभिः प्रिय कृष्ण गोपतनयेत्याहूयमानोऽसकृत्
मन्युं मा कुरु चास्मदिष्टमखिलं सद्यः प्रयच्छ प्रभो ॥

एतावता ऐहिकसुखानि संप्रार्थ्य संप्रति स्वाभिलषितमामुष्मिकसुखं याचन्ते "சிற்றஞ்சிறுகாலே" इति ।

२९. कृष्ण प्रातरिहागतैस्तव जनैरावेद्यमानं शृणु
प्राग्दत्तैरिह वाद्यचामरमुखैर्न स्याम तुष्टाः प्रभो।
किन्त्वल्पान् सहजानपोह्य विषयान् सांसारिकान् सर्वदा
कैङ्कर्यं करवाम तेऽङ्घ्रिकमले कुर्या दयां नस्तथा॥

तिरुप्पावै ग्रन्थपठनस्य फलं ब्रूते "வங்கக்கடல்கடைந்த" इति।

३०. गोप्यश्चन्द्रसमानचारुवदनाः संस्तुत्य दामोदरं
प्राप्ता यत्पटहादिकं कृतिमिमां गोदाख्यदेव्या कृताम्।
त्रिंशद् द्राविडपद्यगुम्भनमयीं ये वा पठन्त्यादरात्
पद्माकान्तदयामवाप्य भुवि ते नित्यं सुखं प्राप्नुयुः॥

इति तिरुप्पावै श्लोकाः समाप्ताः

१. सम्प्रदायविदामत्र वक्तव्यं बहु शिष्यते।
विशिष्टभावविस्पष्टज्ञानहेतुरियं कृतिः॥

२. श्रीवीरराघवार्याणां उत्तमूर्चक्रवर्तिनाम्।
सर्वशास्त्रप्रवीणाना मन्तेवासी ह्ययं जनः।

३. वरदार्यगुरोः सूनुः वात्स्यः श्रीरामदेशिकः।
व्यतानीत् श्लोकरूपेण गोदादेव्याः कृतिं शुभाम्॥

श्री गोदादेव्यै नमः

